

Бждѣте увѣрени, господине Иванъ Стоеановъ, че това похвално ваше дѣло, извършвано бѣзъ съмненіе отъ дълбоката и безпрѣ- (дѣлната) ви любовъ къмъ наше-то мило и драго Отечество не ще бжде никога забравено, както отъ мене и моѣтж дружинж, така и отъ сичкыйтъ нашъ народъ, защото не-преставамъ отъ да вѣрвамъ въ сполучваніето ни цѣль-та ни, и би ще скоро врѣме, което въ освобожденото наше отечество, дѣто ще сѣкой отъ насъ намѣри усладж и утешеніе отъ многовѣчното страданіе, ще да останжтъ познати всѣкому благороднитѣ дѣла на сѣкиго Българина — едно отъ най-пріятнитѣ възна-гражденія.

Стефанъ С. Караджа

Къмъ края на месецъ юний 1868 година възстаницитѣ, които щѣли да минатъ въ Българско, били вече опредѣлени и приготвени. Благодарение на деителността на Караджата и щедростъта на Горова, който билъ готовъ и ризата отъ гърба си да даде въ полза на народното дѣло, една значителна часть отъ момчетата били снабдени съ възстаническа униформа и каквото могло да се намѣри румънско оржжие — шишанета, пушки, саби и ре-ролвери.